

VIRGIL MARINESCU fost
VIRGIL HAHUI
Scurtă autobiografie

M-am născut la 8 martie 1937 (de ziua Femeii) în Galați jud. Covurlui

România din părinți modești Iancu și Maria Hahui așa că amintirile legate de copilăria mea nu-s prea plăcute și demne de prezentat. Am crescut în lipsuri materiale mai cu seama că tatăl meu ofițer de marină a fost prizonier și apoi „epurat” din armata iar mama mea a fost mereu prin spitale așa că a trebuit tot timpul să mă grăbesc „să-mi fac un rost” și să nu mai

împovărez familia ce mai crescuse cu încă un frate. Am început școala la 6 ani (cu dispensă de vârstă),

am frecventat școala elementară de 7 ani iar apoi am terminat liceul Vasile Alecsandri la 16 ani (clasa X-a și XI-a le-am absolvit în același an) și am reușit să intru la (la numai câteva zile după „Maturitate”) la cea mai serioasă Școală Superioară din Galați (INSTITUTUL MECANO-NAVAL).

Speram să mă descurc printre colegii mei, toți mai maturi decât mine dar nu mi-a fost prea ușor să trec de Prof. Dan HULUBEI care „s-a prins” că nu prea m-am ținut de treabă în grupa 5-a și m-a trimis urgent să „mă mai joc cu cercul” iar Prof. IRIMESCU mi-a mai dat „încă și încă o chestiune ca să se lămurească” până m-a „picat” și la Descriptivă (el era convins că dacă nu ai luat Matematica n-ai cum să treci la Descriptivă – atunci erau în aceeași Catedră). Mă grăbisem să ajung student iar acum dacă mai cădeam la un examen puteam să-mi iau adio de la facultate. M-am hotărât „să-mi iau valea” de acasă dar s-a prins tatăl meu care mi-a „tras o mamă de bătaie” și apoi „m-a predat” a doua zi în mâinile lui Titus Voștinariu colegul meu de 38 de ani cu care am dormit în același pat (sus în „Gară”) până am reușit să-mi intru în ritm. Unde o mai fi Titus nu știu dar sper că Bunul Dumnezeu i-a răsplătit truda depusă cu mine („micule” așa îmi spunea el). Am „buclarisito” și la curbă, am găsit cu greu pe „C pătrat” dar am trecut și am rămas printre valoroșii mei colegi din grupa 3-a și în plus am devenit și „țuțurel” chiar dacă unii îmi mai spuneau și „Muță”. Am condus fără demnitate și pricepere plutonul 2 atunci când dădeam greșit comanda „cu ocolire la dreapta marș” când trebuia să spun invers, am dat onor la Amiral pe platforma din portul Tulcea proțâpindu-mă piept în piept cu el, am stat o noapte la puțul lanțului dar a trecut și armata dar fără să reușesc însă ca alții o „tragere cu pușca după colț”.

Cu chiu cu vai, dar fără restanțe, am reușit la 21 de ani să absolv „fără coroaniță” Fac. de mecanică Specialitatea Nave și instalații de bord și să mă încadrez în „câmpia muncii” la SNG (Șantierul Naval Galați) alături de colegii mei dragi Calin și Truța, Fein, Schein, Eniceicu, Novac, Glickman, Pestrea, Ionescu T Mircea și alții. Mă simțeam legat de ei și credeam că va fi și aici tot

ca în grupa 3-a dar n-a fost chiar așa cum sperasem. Unii s-au evidențiat și au ajuns în conducere unde dădeau ordine iar alții printre care și eu executau.

Asta-i treaba !!!

Am înțeles destul de târziu că nu pregătirea profesională și specializarea (faptul că știi să faci ce alții abia au învățat să-ți ceară) îți aduc câștiguri materiale și creșteri în erarhia instituțională așa că am fost toată viața mea de inginer doar un executant (un muncitor de înaltă calificare) niciodată un manager. Chiar dacă munca prestată cu pasiune ca specialist mi-a adus mari satisfacții și respect față de cei din jur am rămas pentru Cei de Sus un nimeni. Nu regret astăzi că am ales aceasta cale, pentru că nu puteam face altfel, în tehnică nu există compromisuri și pile, nu-i ca-n conducere.

Am lucrat în SNG din 1958 până în 1976 numai în producție adică numai acolo unde se realizau și probau navele și instalațiile de bord. De-a lungul anilor am petrecut zile și nopți pe toate navele ce s-au construit în SNG de la remorchere 1200Cp, motonave, toate cargourile românești 4500, mineraliere 12500, Roll on-Roll off, și culminând cu Platforma de foraj. Tot ce-am făcut am făcut cu mare pasiune și dăruire neglijându-mi familia și sănătatea iar atunci când am avut mari neazuri cu realizarea Platformei de foraj și când s-au făcut asupra mea cele mai cumplite presiuni, dar n-am cedat, și am ajuns în spitalul TBC cu o gaură în plămânul stâng cei cărora le-am consolidat scaunele de conducere m-au lepădat „ca pe o măsea stricată” aruncându-mă la coș.

N-am avut ce face și am ales s-o iau de la capăt în cel mai îndepărtat colț al țării în cu totul altă meserie la ASTRA VAGOANE ARAD. M-am prezentat ca un „nimeni”, mi-am oferit serviciile acceptând o reducere mare de salariu și în urma verificărilor făcute de cei de la Astra peste tot unde am lucrat mi-au acordat postul cel mai înalt de execuție existent din uzină acela de Inginer Proiectant Principal 2. Aici am lucrat tot așa de corect și fără compromisuri dar din cauza specificului inferior față de complexitatea unei nave nu am avut prea multe de învățat chiar dacă am răspuns de cel mai deosebit produs de nivel național Vagoanele de Metrou. Bunul Dumnezeu m-a ajutat să uit toate neazurile, să iert totul și pe toți, astfel că n-am nici un resentiment.

M-am descurcat f. bine și la Arad așa că am ieșit la pensie „onorabil” în 1976.

Acum sunt căsătorit a doua oară cu Dr. Băltoiu Stela și locuiesc în Arad

Allea Răsăritul Nr.1 Bl. 20 Ap. 1 Telefon 0257 255892

E-mail : virgil.marinescu@gmail.com

Am doi copii:

1. **Marinescu Dan Catalin** (din prima căsătorie) e SeniorSofteng în Pesacolla Florida USA,

E căsătorit și are o fetiță **Mary Marinescu** de 5 anișori

2. **Marinescu Radu** (din a doua căsătorie) e Conf. Dr. în Calculatoare la Politehnica din Timișoara.

E căsătorit și are un băiat **Mihai Marinescu** de 2 luni

Având în vedere profesiile celor doi copii ai mei, învățând „cot la cot” cu ei

am făcut o pasiune pentru computere așa că acum pot să montez și să repar orice „sculă” de acest gen și în plus mai știu și puțin Software.

Virgil Marinescu

